

## Fibra unui Absolut

Blacks

---

Sunt condamnat să te întreb, iubire,  
Cu ce-am greșit atunci când am dorit  
să te cioplesc bolnav de fericire  
din coada unui cald meteorit?

Te-am întâlnit în munți de așteptare  
Cum străluceai sub Soare și sub ploi!  
Te-am apreciat cuprins de încântare  
Drept stânca vieții pentru amândoi.

Dar cât de dur îți este materialul!  
Niciun atom din tine n-ai cedat  
când am lovit dorindu-mi idealul:  
Să pot ciopli un gând imaculat.

Din egoism mi-am construit ideea  
cu care am lovit neobosit  
Și-am încercat ca să compun femeia  
pe care o iubeam la nesfârșit.

Nici n-ai clipit sub daltă fără milă  
ce te-a lovit, poate în mod grotesc,  
Am fost orbit de-a patimei feștilă  
și te-am lovit în loc să te iubesc

Am înțeles, târziu, c-a ta făptură  
nu va trăi sub chipul de-mprumut  
pe care eu l-am prins sub lovitură  
și l-am dorit în propriul așternut.

Îmi recunosc acum, în prag de seară,  
când viața se rezumă la trecut  
că aș fi vrut să știu, odinioară,  
Cât voi greși lovind în ABSOLUT!